

Oikeustapauskokoelma

UNIONIN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (toinen jaosto)

15 päivänä lokakuuta 2014*

Kumoamiskanne — Asetus (EU) N:o 492/2011 — Täytäntöönpanopäätös 2012/733/EU —
EURES-verkosto — Euroopan komission täytäntöönpanovalta — Ulottuvuus —
SEUT 291 artiklan 2 kohta

Asiassa C-65/13,

jossa on kyse SEUT 263 artiklaan perustuvasta kumoamiskanteesta, joka on nostettu 7.2.2013,

Euroopan parlamentti, asiamiehinään A. Tamás ja J. Rodrigues, prosessiosoite Luxemburgissa,

kantajana,

vastaan

Euroopan komissio, asiamiehinään J. Enegren ja C. Zadra, prosessiosoite Luxemburgissa,

vastaajana,

UNIONIN TUOMIOISTUIN (toinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja R. Silva de Lapuerta, varapresidentti K. Lenaerts (esittelevä tuomari) sekä tuomarit J.-C. Bonichot, A. Arabadjiev ja J. L. da Cruz Vilaça,

julkisasiamies: P. Cruz Villalón,

kirjaaja: hallintovirkamies V. Tourrès,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 30.4.2014 pidetyssä istunnossa esitetyn,

kuultuaan julkisasiamiehen 10.7.2014 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

- 1 Kanteellaan Euroopan parlamentti vaatii kumottavaksi Euroopan parlamentin ja neuvoston [asetuksen] (EU) N:o 492/2011 panemisesta täytäntöön siltä osin kuin on kyse avoimien työpaikkojen ja työhakemusten välittämisestä ja EURES-verkoston uusimisesta 26.11.2012 annetun komission täytäntöönpanopäätöksen 2012/733/EU (EUVL L 328, s. 21; jäljempänä riidanalainen päätös).

* Oikeudenkäyntikieli: ranska.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

Asetus N:o 492/2011

- 2 Asetuksen N:o 492/2011 johdanto-osan kahdeksannessa ja yhdeksännessä perustelukappaleessa todetaan seuraavaa:

”(8) On tarpeen tehostaa työnvälitystä ja tasapainon aikaansaamista työmarkkinoilla, erityisesti välittömällä yhteistyöllä keskustason työvoimaviranomaisten ja alueellisten viranomaisten välillä sekä yhteensovittamalla tiedotusta paremman yleiskuvan antamiseksi työmarkkinoista. Muuttoa suunnitteleville työntekijöille olisi säännöllisesti tiedotettava elin- ja työoloista.

(9) Työntekijöiden vapaan liikkuvuuden, työllisyyden ja ammatillisen koulutuksen kesken vallitsee läheinen yhteys, etenkin kun viimeksi mainitun tavoitteena on luoda työntekijöille edellytykset toiselta unionin alueelta tehdyn konkreettisen työtarjouksen vastaanottamiseen. Tämän johdosta onkin välttämätöntä, ettei näitä ongelmia tarkastella erillisinä vaan toisistaan riippuvina ottaen samalla huomioon alueelliset työllisyysongelmat. Siksi jäsenvaltioiden pyrkimyksiä on ohjattava niiden työllisyyspolitiikan yhteensovittamiseksi unionin tasolla.”

- 3 Asetuksen 11 artiklassa säädetään seuraavaa:

”1. – –

Jäsenvaltioiden keskeisten työvoimaviranomaisten on toimittava tiiviissä yhteistyössä keskenään ja komission kanssa tavoitteenaan yhteisin toimenpitein unionin alueella välittää avoimia työpaikkoja ja työhakemuksia sekä aikaansaada työmarkkinoiden tasapaino siten edistäen työntekijöiden sijoittumista työhön.

2. Tätä varten jäsenvaltioiden on nimettävä erityisviranomaiset, joiden tehtävänä on huolehtia 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetuista tehtävistä sekä olla yhteistyössä keskenään ja komission yksiköiden kanssa.

– –”

- 4 Asetuksen 12 artiklassa säädetään seuraavaa:

”1. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle tietoja vapaaseen liikkuvuuteen ja työntekijöiden työllistämiseen liittyvistä ongelmista samoin kuin yksityiskohtaiset tiedot työllisyysilanteesta ja sen kehityksestä.

2. Komissio vahvistaa, miten tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettut tiedot on annettava, ottaen mahdollisuuksien mukaan huomioon 29 artiklassa tarkoitettun teknisen komitean, jäljempänä ’tekninen komitea’, lausunnon.

3. Kunkin jäsenvaltion erityisviranomaisten on lähetettävä komission, ottaen mahdollisuuksien mukaan huomioon teknisen komitean lausunnon, vahvistaman menettelyn mukaisesti muiden jäsenvaltioiden erityisviranomaisille sekä 18 artiklassa tarkoitettulle Euroopan [työpaikkojen ja -hakemusten välityksen] koordinoituintoimistolle [jäljempänä Euroopan koordinoituintoimisto] elin- ja työehtoja sekä työmarkkinatilannetta koskevia tietoja, jotka voivat ohjata muiden jäsenvaltioiden työntekijöitä. Nämä tiedot on saatettava ajanmukaisiksi säännöllisesti.

– –”

5 Asetuksen N:o 492/2011 13 artiklassa säädetään seuraavaa:

”1. Jäsenvaltioiden erityisviranomaisten on toimitettava muiden jäsenvaltioiden erityisviranomaisille ja 18 artiklassa tarkoitettulle Euroopan koordinoitavien toimistolle säännöllisesti ilmoitukset:

- a) avoimista työpaikoista, jotka otaksutaan voitavan täyttää muiden jäsenvaltioiden kansalaisilla;
- b) avoimista työpaikoista, jotka on osoitettu kolmansille maille;
- c) työnhakijoista, jotka ovat muodollisesti ilmoittaneet olevansa halukkaita työskentelemään muussa jäsenvaltiossa;
- d) alueittain ja toimialoittain työnhakijoista, jotka ovat nimenomaisesti ilmoittaneet olevansa valmiita ottamaan vastaan työtä toisessa maassa.

Kunkin jäsenvaltion erityisviranomaisen on toimitettava nämä ilmoitukset mahdollisimman pian asianomaisille työvoimaviranomaisille ja työnvälitysorganisaatioille.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettut tiedot avoimista työpaikoista ja työnhakijoista on toimitettava noudattaen yhtenäistettyä menettelyä, jonka 18 artiklassa tarkoitettu Euroopan koordinoitavien toimisto vahvistaa yhteistyössä teknisen komitean kanssa.

Tätä järjestelmää voidaan tarvittaessa mukauttaa.”

6 Asetuksen N:o 492/2011 17 artiklassa, joka on asetuksen 3 jakson, jonka otsikkona on ”Toimenpiteet työmarkkinoiden tasapainon säilyttämiseksi”, ainoa artikla, säädetään seuraavaa:

”1. Jäsenvaltioilta saatujen tietojen pohjalta laatimansa kertomuksen perusteella komissio yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa erittelee vuosittain avoimia työpaikkoja ja työhakemuksia koskevien unionin toimenpiteiden tulokset.

2. Jäsenvaltiot ja komissio tutkivat kaikki mahdollisuudet, joilla taattaisiin jäsenvaltioiden kansalaisille etusija avoimia työpaikkoja täytettäessä työpaikkojen ja työhakemusten välisen tasapainon saavuttamiseksi unionin alueella. Niiden on toteutettava kaikki asian vaatimat toimenpiteet.

--”

7 Asetuksen N:o 492/2011 18 artiklassa säädetään seuraavaa:

”Euroopan -- koordinoitavien toimiston, -- joka toimii komission yhteydessä, yleisenä tehtävänä on edistää avoimien työpaikkojen ja työhakemusten välitystä ja työmarkkinoiden tasapainon aikaansaamista unionin tasolla. Sen erityisenä tehtävänä on kaikkien tämän asetuksen nojalla komission vastuualueeseen kuuluvien teknisten tehtävien hoitaminen, erityisesti kansallisten työvoimaviranomaisten avustaminen.

Euroopan koordinoitavien toimisto laatii katsauksen 12 ja 13 artiklassa tarkoitetuista tiedoista ja 11 artiklassa tarkoitettujen tutkimusten tuloksista antaakseen tarpeellista tietoa unionin työmarkkinatilanteen odotettavissa olevasta kehityksestä --”

8 Asetuksen 19 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Euroopan koordinoituintoimiston tehtävänä on erityisesti:

a) yhteensovittaa tarpeelliset käytännön toimet avoimien työpaikkojen ja työhakemusten välittämiseksi ja työmarkkinoiden tasapainon aikaansaamiseksi unionin tasolla sekä seurata tästä johtuvaa työntekijöiden liikkuvuutta;

– –”

9 Asetuksen 20 artiklassa säädetään seuraavaa:

”Komissio voi jäsenvaltioiden toimivaltaisen viranomaisen kanssa sovittavalla tavalla ja niiden edellytysten ja menettelyjen mukaisesti, joista päätetään teknisen komitean lausunnon perusteella, järjestää muiden jäsenvaltioiden virkamiehille tutustumis- ja virkamatkoja sekä erikoiskoulutuksen saaneelle henkilöstölle jatkokoulutusohjelmia.”

10 Asetuksen N:o 492/2011 21 artiklassa perustetaan neuvoa-antava komitea, jonka tehtävänä on avustaa komissiota selvittämään EUT-sopimuksen soveltamiseen ja sen nojalla toteutettuihin työntekijöiden vapaata liikkuvuutta ja työllisyyttä koskeviin toimenpiteisiin liittyviä kysymyksiä.

11 Asetuksen 29 artiklassa perustetaan tekninen komitea, jonka tehtävänä on avustaa komissiota valmistelemaan, edistämään ja seuraamaan kaikkia kyseisen asetuksen ja sitä täydentävien toimenpiteiden soveltamiseksi suoritettuja teknisiä ja käytännöllisiä toimenpiteitä.

12 Asetuksen 38 artiklassa säädetään seuraavaa:

”Komissio hyväksyy tämän asetuksen täytäntöönpanon edellyttämät toimenpiteet. Tätä varten se toimii tiiviissä yhteistyössä jäsenvaltioiden keskeisten hallintoviranomaisten kanssa.”

Riidanalainen päätös

13 Riidanalaisen päätöksen johdanto-osan neljännessä ja seitsemännessä perustelukappaleessa todetaan seuraavaa:

”(4) EURES-verkoston olisi parannettava työmarkkinoiden toimintaa ja täytettävä taloudelliset tarpeet helpottamalla työntekijöiden alueellista liikkuvuutta kansainvälisesti ja rajojen yli sekä varmistettava samalla liikkuvuus oikeudenmukaisin ehdoin ja se, että sovellettavia työelämän normeja noudatetaan. Sen olisi lisättävä avoimuutta työmarkkinoilla varmistamalla avoimien työpaikkojen ja työhakemusten vaihtaminen ja käsittely (eli asetuksessa tarkoitettu ’välittäminen’) ja tukemalla toimia työhönottamisen, neuvonnan ja ohjauksen aloilla valtakunnallisella ja valtioiden rajat ylittävällä tasolla ja edistettävä näin Eurooppa 2020 -strategian tavoitteiden saavuttamista.

(7) Monopoliin poistaminen on yhdessä muun kehityksen kanssa tuonut työmarkkinoille useita erilaisia työnvälityspalvelujen tarjoajia. Jotta EURES voisi saavuttaa täyden potentiaalinsa, se on avattava näille toimijoille, joiden on sitouduttava täysimääräisesti noudattamaan sovellettavia työnormeja ja oikeudellisia vaatimuksia samoin kuin muita EURES-verkoston laatustandardeja.”

14 Riidanalaisen päätöksen 1 artiklassa säädetään seuraavaa:

”Täyttääkseen asetuksen (EU) N:o 492/2011 II luvussa säädetyt velvoitteet komissio perustaa yhdessä jäsenvaltioiden kanssa Euroopan työnvälitysverkoston (EURES) ja pitää sen toiminnassa.”

15 Riidanalaisen päätöksen 2 artiklassa säädetään seuraavaa:

”Palvellakseen työnhakijoita, työntekijöitä ja työnantajia EURES-verkosto edistää yhteistyössä tarvittaessa muiden eurooppalaisten palveluiden tai verkostojen kanssa seuraavia:

--

b) työnvälitys ja työhönsijoitus kansainvälisellä, alueiden välisellä ja rajat ylittävällä tasolla vaihtamalla avoimia työpaikkoja ja työhakemuksia ja osallistamalla kohdennettuihin liikkuvuustoimiin EU:n tasolla;

--

d) toimenpiteiden kehittäminen nuorten työntekijöiden liikkuvuuden kannustamiseksi ja helpottamiseksi;

--”

16 Riidanalaisen päätöksen 3 artiklan mukaan EURES-verkosto muodostuu paitsi Euroopan koordinoitintoimistosta ja EURES-verkoston jäsenistä (jäsenvaltioiden nimeämät erityisviranomaiset eli kansalliset koordinoitintoimistot) myös seuraavista:

”_ _

c) EURES-yhteistyökumppanit asetuksen (EU) N:o 492/2011 15 artiklan 1 kohdan mukaisesti. EURES-verkoston jäsenet nimeävät EURES-yhteistyökumppanit, joihin voi kuulua työnvälityksen ja työllistymisen aloilla toimivia julkisia tai yksityisiä palveluntarjoajia sekä ammattiliittoja ja työnantajajärjestöjä. Voidakseen olla toiminnassa mukana EURES-yhteistyökumppanin on sitouduttava täyttämään 7 artiklassa säädetty tehtävät ja vastualueet;

d) EURES-verkoston liitännäiset yhteistyökumppanit, jotka 6 artiklan mukaisesti tarjoavat rajoitetusti palveluita EURES-yhteistyökumppanin tai Euroopan koordinoitintoimiston valvonnassa ja vastuulla.”

17 Riidanalaisen päätöksen 4 artiklan 3 kohdan mukaan Euroopan koordinoitintoimisto

”-- eritoten: --

b) analysoi alueellista ja ammatillista liikkuvuutta ottaen huomioon pyrkimyksen kysynnän ja tarjonnan tasapainottamiseen ja kehittää yleisen toimintamallin liikkuvuuden alalla Euroopan työllisyysstrategian mukaisesti --”

18 Riidanalaisen päätöksen 7 artiklassa säädetään seuraavaa:

”1. EURES-palvelujen koko skaala käsittää työhönoton, työnhakijoiden ja työpaikkojen yhteensovittamisen ja työhönsijoituksen kattaen kaikki työnvälityksen vaiheet rekrytointia edeltävästä valmistelusta työhönsijoituksen jälkeiseen apuun ja näihin liittyvän tiedotuksen ja neuvonnan.

2. Ne esitetään yksityiskohtaisesti EURES-palvelukatalogissa, joka on osa 10 artiklassa säädettyä EURES-peruskirjaa, ja ne koostuvat kaikkien EURES-yhteistyökumppaneiden tarjoamista yleispalveluista ja täydentävistä palveluista.

3. Yleispalveluista säädetään asetuksen (EU) N:o 492/2011 II luvussa ja erityisesti sen 12 artiklan 3 kohdassa ja 13 artiklassa. Täydentävät palvelut eivät ole pakollisia asetuksen (EU) N:o 492/2011 II luvussa tarkoitettussa mielessä vaan täyttävät tärkeitä työmarkkinatarpeita.

--”

19 Riidanalaisen päätöksen 8 artiklassa säädetään seuraavaa:

”1. EURES-verkoston hallintoneuvosto avustaa komissiota, sen Euroopan koordinoitintoimistoa ja kansallisia koordinoitintoimistoja EURES-verkoston kehityksen edistämiseksi ja valvonnassa.

--

7. Komissio kuulee EURES-verkoston hallintoneuvostoa kysymyksistä, jotka liittyvät tässä päätöksessä tarkoitettujen palvelujen ja toimien strategiseen suunnitteluun, kehittämiseen, täytäntöönpanoon, seurantaan ja arviointiin. Tämä koskee myös seuraavia:

- a) EURES-peruskirja 10 artiklan mukaisesti;
- b) EURES-verkoston strategiat, toiminnalliset tavoitteet ja työohjelmat;
- c) asetuksen (EU) N:o 492/2011 17 artiklassa edellytetyt komission kertomukset.”

20 Riidanalaisen päätöksen 10 artiklassa säädetään seuraavaa:

”1. Komissio hyväksyy EURES-peruskirjan asetuksen (EU) N:o 492/2011 12 artiklan 2 kohdassa, 13 artiklan 2 kohdassa, 19 artiklan 1 kohdassa sekä 20 artiklassa asetettujen menettelyjen mukaisesti kuultuaan tämän päätöksen 8 artiklan nojalla perustettua EURES-verkoston hallintoneuvostoa.

2. Sen periaatteen mukaisesti, että kaikkien jonkin EURES-verkoston jäsenen julkaisemien avointen työpaikkojen ja työhakemusten on oltava saatavilla kaikkialla unionissa, EURES-peruskirjassa on erityisesti vahvistettava

- a) EURES-palvelukatalogi, jossa kuvataan EURES-verkoston jäsenten ja yhteistyökumppaneiden tarjoamat yleis- ja täydentävät palvelut, mukaan luettuna työnvälitystoiminta, kuten henkilökohtainen neuvonta ja opastus asiakkaalle – niin työnhakijalle, työntekijälle kuin työnantajallekin;

--

- d) EURES-järjestelmän toimintatavoitteet, sovellettavat laatustandardit sekä EURES-verkoston jäsenten ja yhteistyökumppaneiden velvoitteet, joihin kuuluvat:

--

- ii) tiedot (esimerkiksi työmarkkinatiedot, elin- ja työoloja koskevat tiedot, tarjottuja ja haettuja työpaikkoja koskevat tiedot, harjoitteluja ja oppisopimuskoulutusta koskevat tiedot, nuorten liikkuvuuteen kannustavat toimenpiteet, taitojen hankkiminen ja liikkuvuuden esteet), jotka niiden on toimitettava asiakkailleen ja muille verkoston osille yhteistyössä muiden asiaan liittyvien eurooppalaisten palvelujen tai verkostojen kanssa;
- iii) kansallisten koordinaattorien, EURES-neuvojien ja muun kansallisen tason avainhenkilöstön tehtäväkuvaukset ja nimitysperusteet;

- iv) EURES-henkilöstöltä vaadittava koulutus ja pätevyys sekä virkamiesten ja erikoishenkilöstön vierailukäyntien järjestämistä ja eri tehtäviin asettamista koskevat edellytykset ja menettelyt;

--”

Asianosaisten vaatimukset

- 21 Parlamentti vaatii, että unionin tuomioistuin
- kumoaa riidanalaisen päätöksen ja
 - velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.
- 22 Komissio vaatii, että unionin tuomioistuin
- hylkää kanteen ja
 - velvoittaa parlamentin korvaamaan oikeudenkäyntikulut.
- 23 Komissio vaatii toissijaisesti siltä varalta, että unionin tuomioistuin hyväksyy kanteen kokonaan tai osittain, riidanalaisen päätöksen tai sen kumottujen säännösten vaikutusten pysyttämistä, kunnes sen korvaamiseen tarkoitettu uusi päätös tulee voimaan kohtuullisessa ajassa.

Kanne

Asianosaisten lausumat

- 24 Parlamentti esittää kanteensa tueksi yhden ainoan kanneperusteen, joka koskee asetuksen N:o 492/2011 38 artiklan rikkomista ja lainsäätäjän tällä artiklalla komissiolle antaman täytäntöönpanovallan väärinkäyttöä.
- 25 Parlamentti muistuttaa aluksi, että asetuksen N:o 492/2011 38 artiklassa annetaan komissiolle valta hyväksyä tämän asetuksen ”täytäntöönpanon edellyttämät” toimenpiteet. Parlamentin mielestä unionin lainsäätäjä on siten halunnut rajoittaa täytäntöönpanovallan kaikkein välttämättömimpään. Niinpä komission asiana ei ole pyrkiä täytäntöönpanotoimilla täydentämään kyseisessä asetuksessa säädettyä kehystä. Perussopimuksen normatiivisen rakenteen mukaan on nimittäin niin, että SEUT 291 artiklan piiriin kuuluvalla täytäntöönpanotoimella on tarkoitus vain toteuttaa perustoimen olemassa olevien sääntöjen vaikutus eikä täydentää perustoimea.
- 26 Parlamentti viittaa sitten kuuteen riidanalaisen päätöksen artiklaan, joissa sen mielestä täydennetään tiettyjä asetuksen N:o 492/2011 osia ja siten ylitetään komissiolle asetuksen N:o 492/2011 38 artiklassa annettu täytäntöönpanovalta.
- 27 Ensinnäkin parlamentti väittää, että riidanalaisen päätöksen 2 artiklan b ja d alakohdassa mainitut tavoitteet ilmentävät poliittisia valintoja siinä mielessä, että ne mahdollistavat EURES-verkoston toiminnan keskittämisen sillä, että tietyt työntekijäryhmät asetetaan etusijalle asetuksessa N:o 492/2011 perustetun välitys- ja tasapainottamisjärjestelmän toiminnan yhteydessä. Kohdennettujen liikkuvuustoimien edistäminen ja toimenpiteiden kehittäminen nuorten työntekijöiden liikkuvuuden kannustamiseksi ja helpottamiseksi eivät ole peräisin kyseisestä asetuksesta, jossa ei anneta etusijaa millekään erityisryhmälle.

- 28 Toiseksi parlamentin mielestä komissiolla ei ole toimivaltaa avata EURES-verkoston yksityisille yksiköille, kuten riidanalaisen päätöksen 3 artiklan c alakohdassa säädetään. Tällainen avaaminen muuttaa nimittäin asetuksessa N:o 492/2011 jo säädettyä kehystä. Parlamentin mukaan asetus koskee siinä perustetun välitys- ja tasapainottamisjärjestelmän yhteydessä vain julkisen sektorin toimijoita.
- 29 Kolmanneksi parlamentti väittää, että riidanalaisen päätöksen 4 artiklan 3 kohdan b alakohdassa Euroopan koordinoitavien toimistolle annettu tehtävä kehittää ”yleinen toimintamalli liikkuvuuden alalla” ylittää laajalti täytäntöönpanovallan, joka komissiolle annetaan asetuksessa N:o 492/2011. Asetuksen N:o 492/2011 18 ja 19 artiklan, joissa komissio ja tämän yhteyteen perustettu Euroopan koordinoitavien toimisto erotetaan toisistaan, nojalla nimittäin on niin, että viimeksi mainitulle kuuluvat tehtävät on rajattu ja ne ovat luonteeltaan täysin teknisiä tai hallinnollisia. Asetuksessa N:o 492/2011 ei aseteta Euroopan koordinoitavien toimistolle mitään konkreettista suunnittelutehtävää.
- 30 Neljänneksi parlamentti katsoo, että komissio on ottanut itselleen unionin lainsäätäjän paikan ottaessaan riidanalaisen päätöksen 7 artiklan 2 ja 3 kohdassa käyttöön täydentävien palvelujen käsitteen. Yhtäältä on niin, että riidanalaisen päätöksen 7 artiklan 3 kohdan ensimmäiseen virkkeeseen sisältyvästä yleispalvelun määritelmästä seuraa a contrario, ettei asetus N:o 492/2011 koske täydentäviä palveluja. Toisaalta siltä varalta, että asetus kattaa viimeksi mainitut palvelut, on todettava, ettei asetuksessa eroteta eri palveluja toisistaan sen mukaan, ovatko ne luonteeltaan pakollisia vai eivät. Parlamentti huomauttaa vielä, että vaikka täydentävät palvelut eivät ole pakollisia, ne eivät ole vailla oikeusvaikutuksia. Se viittaa tässä yhteydessä riidanalaisen päätöksen 6 artiklan 5 kohtaan.
- 31 Viidenneksi parlamentti väittää, että riidanalaisen päätöksen 8 artiklan 7 kohdalla, jonka mukaan komissio kuulee EURES-verkoston hallintoneuvostoa lukuisista kysymyksistä, komissio on luonut asetuksen N:o 492/2011 täytäntöönpanoa varten komitologiamenettelyä muistuttavan rakenteen, vaikka asetuksen 38 artiklassa säädetään, että komission on toimittava tiiviissä yhteistyössä jäsenvaltioiden keskeisten hallintoviranomaisten kanssa.
- 32 Parlamentti pohtii, onko yleisesti tarkasteltuna niin, että itse täytäntöönpanotoimella voidaan luoda tällainen institutionaalinen kehys, jossa asetetaan edellytykset myöhempien toimien antamiseen johtavalle menettelylle, vaikka viimeksi mainitut olisivatkin ”täytäntöönpanotoimia” mahdollisimman suppeassa merkityksessä eli tarkkaan rajattuja ja puhtaasti teknisiä.
- 33 Parlamentti toteaa joka tapauksessa, että osa strategisen suunnittelun tai EURES-peruskirjan hyväksymisen kaltaisista kysymyksistä, joista EURES-verkoston hallintoneuvostoa on kuultava, koskee seikkoja, jotka eivät ole tarkkaan rajattuja eivätkä puhtaasti teknisiä vaan joilla täydennetään asetusta N:o 492/2011.
- 34 Parlamentti väittää, että vaikka EURES-peruskirja sisältäisikin täytäntöönpanotoimiin kuuluvia toimenpiteitä, joita komissio voisi hyväksyä asetuksen N:o 492/2011 38 artiklan mukaisesti – joita se ei siis parlamentin mielestä sisällä –, riidanalaisen päätöksen 10 artiklan 1 kohdassa lisätään, kun siinä säädetään EURES-verkoston hallintoneuvoston kuulemisesta, tällaisten toimenpiteiden hyväksymiselle sellainen uusi menettelyllinen edellytys, joka ei johdu kyseisen asetuksen 38 artiklasta.
- 35 Lisäksi parlamentin mielestä unionin lainsäätäjällä on jo perustanut tarpeelliset elimet, joiden on tarkoitus avustaa komissiota asetuksen N:o 492/2011 piiriin kuuluvan politiikan täytäntöönpanossa. Asetuksen 21 artiklassa mainitulla neuvonantajalla ja 29 artiklassa mainitulla teknisellä komitealla on nimittäin tällainen tehtävä. Tästä saattaa seurata päällekkäisyyttä yhtäältä neuvonantajan komitean toimivallan ja teknisen komitean toimivallan ja toisaalta riidanalaiseen päätökseen perustuvan EURES-verkoston hallintoneuvoston toimivallan välillä. Komissiolla ei ole toimivaltaa täydentää kyseistä institutionaalista kehystä, sellaisena kuin se ilmenee asetuksesta N:o 492/2011, ilman unionin lainsäätäjän toimia.

- 36 Kuudenneksi EURES-peruskirjasta, jonka hyväksymisestä riidanalaisen päätöksen 10 artiklassa säädetään, parlamentti väittää yhtäältä, että tämän artiklan 1 kohdan mukaan komissio hyväksyy peruskirjan asetuksen N:o 492/2011 12, 13, 19 ja 20 artiklassa määriteltyjen menettelyjen mukaisesti. Komissio on siten ottanut itselleen täytäntöönpanovaltaa ja määrittänyt kyseisen peruskirjan hyväksymisessä sovellettavan menettelyn, vaikka tällaisen täytäntöönpanovallan antaminen ja tällaisen menettelyn määrittäminen kuuluvat unionin lainsäätäjän toimivaltaan. On nimittäin niin, että koska riidanalaisen päätöksen 10 artikla sijoittuu asetuksen N:o 492/2011 ja tulevan EURES-peruskirjan väliin, siinä ei ole missään mielessä kyse SEUT 291 artiklassa tarkoitettusta täytäntöönpanosta. Parlamentin mukaan EURES-peruskirjasta annetaan erillinen toimi, joka myös perustuu kyseisen asetuksen 38 artiklaan.
- 37 Toisaalta parlamentti väittää riidanalaisen päätöksen 10 artiklan sisällöstä, että se sisältää osia, joissa edelleen täsmennetään asetuksen N:o 492/2011 12, 13, 19 ja 20 artiklan ulottuvuutta. Parlamentin mielestä kyseisen 10 artiklan 2 kohdan d alakohdasta ilmenee, että EURES-peruskirjaan sisällytetään oikeudellisia velvoitteita EURES-verkoston jäsenille ja yhteistyökumppaneille. Parlamentti katsoo, että vaikka asetuksen N:o 492/2011 12 artiklan 3 kohdassa säädetäänkin, että ”elin- ja työehtoja sekä työmarkkinatilannetta koskevia tietoja, jotka voivat ohjata – – työntekijöitä,” on toimitettava ”komission – – vahvistaman menettelyn mukaisesti”, riidanalaisen päätöksen 10 artiklan 2 kohdan d alakohdan ii alakohdassa eritellään tällaisten tietojen sisältö asetuksen N:o 492/2011 yleistä sanamuotoa laajemmin. Lisäksi tätä asetusta samankaltaisesti täydennetään riidanalaisen päätöksen 10 artiklan 2 kohdan d alakohdan iii ja iv alakohdassa, jotka koskevat EURES-henkilöstön nimitysperusteita tai tältä henkilöstöltä vaadittavaa koulutusta ja pätevyyttä.
- 38 Komissio puolestaan väittää, että riidanalainen päätös on täysin SEUT 291 artiklan mukainen eikä sillä ylitetä täytäntöönpanovaltaa sellaisena kuin se vahvistetaan ja rajataan asetuksessa N:o 492/2011.

Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta

Alustavat huomautukset

- 39 SEUT 291 artiklan 2 kohdassa määrätään, että jos unionin oikeudellisesti sitovat toimet edellyttävät yhdenmukaista täytäntöönpanoa, kyseisillä toimilla siirretään täytäntöönpanovaltaa komissiolle tai, tietyissä asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa ja SEU 24 ja SEU 26 artiklassa määrätyissä tapauksissa, Euroopan unionin neuvostolle.
- 40 Asetuksen N:o 492/2011 38 artiklassa annetaan komissiolle SEUT 291 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua täytäntöönpanovaltaa. Kyseisessä 38 artiklassa nimittäin säädetään, että komissio hyväksyy tämän asetuksen täytäntöönpanon edellyttämät toimenpiteet.
- 41 Riidanalainen päätös perustuu asetuksen N:o 492/2011 38 artiklaan ja sisältää nimikkeessään SEUT 291 artiklan 4 kohdan mukaisesti ilmaisun ”täytäntöönpano”.
- 42 Erotuksena tuomioon komissio v. parlamentti ja neuvosto (C-427/12, EU:C:2014:170) johtaneesta kanteesta nyt käsiteltävä kanne ei koske sen valinnan lainmukaisuutta, jonka unionin lainsäätävä tekee antaessaan komissiolle SEUT 291 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua täytäntöönpanovaltaa sen sijaan, että se antaisi komissiolle SEUT 290 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua siirretyn säädösvallan. Nyt käsiteltävä kanne koskee täytäntöönpanotoimen eli asetuksen N:o 492/2011 38 artiklaan perustuvan riidanalaisen päätöksen lainmukaisuutta siltä osin kuin komission väitetään ylittäneen sille mainitussa 38 artiklassa ja SEUT 291 artiklassa annetun täytäntöönpanovallan.
- 43 Tässä yhteydessä on huomattava ensinnäkin, että komissiolle annetulla täytäntöönpanovallalla on sekä SEUT 291 artiklan 2 kohdan että asetuksen N:o 492/2011 säännösten mukaiset rajat. Unionin tuomioistuin on nimittäin todennut, että kun komissiolle annetaan SEUT 291 artiklan 2 kohdan nojalla

täytäntöönpanovaltaa, komission on täsmennettävä lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksytyn toimen sisältö sen varmistamiseksi, että se pannaan yhdenmukaisesti täytäntöön kaikissa jäsenvaltioissa (tuomio komissio v. parlamentti ja neuvosto, EU:C:2014:170, 39 kohta).

- 44 Vakiintuneesta oikeuskäytännöstä ilmenee seuraavaksi, että komissiolla on täytäntöönpanovaltansa, jonka rajoja on arvioitava erityisesti kyseessä olevan lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksytyn toimen keskeisten yleistavoitteiden perusteella, yhteydessä valta toteuttaa kaikki kyseisen toimen täytäntöönpanon kannalta tarpeelliset tai hyödylliset soveltamistoimet sillä edellytyksellä, että ne eivät ole ristiriidassa mainitun toimen kanssa (tuomio Alankomaat v. komissio, C-478/93, EU:C:1995:324, 30 ja 31 kohta; tuomio Portugali v. komissio, C-159/96, EU:C:1998:550, 40 ja 41 kohta; tuomio parlamentti v. komissio, C-403/05, EU:C:2007:624, 51 kohta ja tuomio parlamentti ja Tanska v. komissio, C-14/06 ja C-295/06, EU:C:2008:176, 52 kohta).
- 45 Lisäksi SEUT 290 artiklan 1 kohdasta ja SEUT 291 artiklan 2 kohdasta seuraa yhdessä, ettei komissio voi täytäntöönpanovaltaa käyttäessään muuttaa eikä täydentää lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttyä toimea silloinkaan, kun kyse on sen muista kuin keskeisistä osista.
- 46 Edellä esitetyn perusteella on katsottava, että komissio täsmentää lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttyä toimea tämän tuomion 43 kohdassa mainitussa oikeuskäytännössä tarkoitetulla tavalla, jos sen antaman täytäntöönpanotoimen säännökset ovat yhtäältä lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksytyn toimen keskeisten yleistavoitteiden mukaisia ja ovat toisaalta tämän toimen täytäntöönpanon kannalta tarpeellisia tai hyödyllisiä eikä niillä täydennetä eikä muuteta kyseistä toimea.
- 47 Parlamentin kanteensa tueksi esittämä ainoa kanneperuste on tutkittava näiden periaatteiden valossa.

Kysymys siitä, ovatko riidanalaiset säännökset asetuksen N:o 492/2011 keskeisten yleistavoitteiden mukaisia

- 48 Riidanalaisen päätöksen 1 artiklassa säädetään, että täyttääkseen asetuksen N:o 492/2011 II luvussa säädetyt velvoitteet komissio perustaa yhdessä jäsenvaltioiden kanssa Euroopan työnvälitysverkoston (EURES) ja pitää sen toiminnassa.
- 49 On siis tutkittava, onko riidanalainen päätös asetuksen II luvun, jonka otsikkona on ”Avointen työpaikkojen ja työhakemusten välittäminen sekä tasapainon aikaansaaminen työmarkkinoilla”, keskeisten yleistavoitteiden mukainen.
- 50 Kuten asetuksen N:o 492/2011 johdanto-osan kahdeksannesta ja yhdeksännestä perustelukappaleesta ilmenee, asetuksen II luvun keskeisenä yleistavoitteena on ”luoda työntekijöille edellytykset toiselta unionin alueelta tehdyn konkreettisen työtarjouksen vastaanottamiseen”varmistamalla parempi yleiskuva työmarkkinoista. Kyseisen kahdeksannen perustelukappaleen mukaan tällaisen yleiskuvan antamiseksi on tarpeen ”tehostaa työnvälitystä ja tasapainon aikaansaamista työmarkkinoilla, erityisesti välittömällä yhteistyöllä keskustason työvoimaviranomaisten ja alueellisten viranomaisten välillä sekä yhteensovittamalla tiedotusta”.
- 51 Tämä yhteistyö määritellään asetuksen N:o 492/2011 11 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa siten, että ”jäsenvaltioiden keskeisten työvoimaviranomaisten on toimittava tiiviissä yhteistyössä keskenään ja komission kanssa tavoitteenaan yhteisin toimenpitein unionin alueella välittää avoimia työpaikkoja ja työhakemuksia sekä aikaansaada työmarkkinoiden tasapaino siten edistäen työntekijöiden sijoittumista työhön”.

- 52 Riidanalaisen päätöksen johdanto-osan neljännessä perustelukappaleesta ja 2 artiklasta ilmenee, että päätöksen tarkoituksena on asetuksen N:o 492/2011 tavoin helpottaa työntekijöiden alueellista liikkuvuutta rajojen yli edistämällä yhteisten toimenpiteiden eli EURES-verkoston yhteydessä avoimuutta ja tietojen vaihtoa eurooppalaisista työmarkkinoista. Riidanalaisen päätöksen tavoite vastaa siten tämän tuomion 50 kohdassa täsmennettyä asetuksen N:o 492/2011 keskeistä yleistavoitetta.
- 53 EURES-verkostolla edistettävien toimenpiteiden joukossa mainitaan tosin riidanalaisen päätöksen 2 artiklan b alakohdassa ”osallistuminen kohdennettuihin liikkuvuustoimiin” ja d alakohdassa ”toimenpiteiden kehittäminen nuorten työntekijöiden liikkuvuuden kannustamiseksi ja helpottamiseksi”, vaikkei tällaisista toimenpiteistä säädetäkään nimenomaisesti asetuksessa N:o 492/2011. Tällaiset toimenpiteet liittyvät kuitenkin ilmiselvästi asetuksen keskeiseen yleistavoitteeseen, joka on edistää työntekijöiden alueellista liikkuvuutta rajojen yli.
- 54 Mikään muukaan parlamentin kannekirjelmässään yksilöimistä ja EURES-verkoston kokoonpanoon ja toimintaan liittyvistä riidanalaisen päätöksen säännöksistä ei mahdollista päätelmää, jonka mukaan päätös on asetuksen N:o 492/2011 keskeisten yleistavoitteiden kannalta tämän asetuksen vastainen.
- 55 Riidanalaisen päätöksen 3 artiklan c alakohdassa säädetty yksityisten yksiköiden mahdollisuus tulla nimetyiksi EURES-yhteistyökumppaneiksi liittyy nimittäin – kuten päätöksen johdanto-osan seitsemännessä perustelukappaleesta ilmenee – siihen, että julkisten työnvälityspalvelujen monopolin poistaminen on tuonut ”työmarkkinoille useita erilaisia työnvälityspalvelujen tarjoajia”, ja mainitulla mahdollisuudella pyritään siihen, että EURES saavuttaa ”täyden potentiaalinsa”. Kyseinen säännös on osa riidanalaisen päätöksen tavoitetta, sellaisena kuin sitä täsmennetään tämän tuomion 52 kohdassa, ja tavoite vastaa asetuksen N:o 492/2011 keskeistä yleistavoitetta.
- 56 Sama pätee yhtäältä riidanalaisen päätöksen 4 artiklan 3 kohdan b alakohdassa Euroopan koordinoitavien toimistolle annettuun tehtävään ”kehittää yleinen toimintamalli liikkuvuuden alalla” ja toisaalta ”täydentäviin palveluihin”, joista EURES vastaa päätöksen 7 artiklan 2 ja 3 kohdan nojalla ja jotka täyttävät – kuten mainitusta 3 kohdasta ilmenee – ”tärkeitä työmarkkinatarpeita”.
- 57 Lopuksi sillä, että riidanalaisen päätöksen 8 artiklassa säädetään EURES-verkoston hallintoneuvoston perustamisesta, että tälle annetaan kyseisen artiklan 7 kohdassa neuvoa-antava tehtävä ja että komissio hyväksyy EURES-peruskirjan kyseisen päätöksen 10 artiklan nojalla, pyritään parantamaan EURES-verkoston toimintaa ja edistetään siten avoimien työpaikkojen ja työhakemusten välittämistä unionissa.
- 58 Edellä esitetyn perusteella on siis katsottava, että riidanalainen päätös on asetuksen N:o 492/2011 II luvun keskeisten yleistavoitteiden mukainen.
- Kysymys siitä, ovatko riidanalaiset säännökset asetuksen N:o 492/2011 täytäntöönpanon kannalta tarpeellisia tai hyödyllisiä eikä niillä täydennetä eikä muuteta kyseistä asetusta
- 59 Parlamentti väittää yleisesti, että unionin lainsäätäjä on halunnut rajoittaa komission täytäntöönpanovallan kaikkein välttämättömimpään viittaamalla asetuksen N:o 492/2011 38 artiklassa tämän asetuksen ”täytäntöönpanon edellyttämiin” toimenpiteisiin.
- 60 Tällaista argumentaatiota ei voida hyväksyä. Asetuksen N:o 492/2011 38 artiklaa on nimittäin tulkittava SEUT 291 artiklan valossa. Niinpä asetuksen N:o 492/2011 38 artiklassa tehty viittaus täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin liittyy tarpeeseen varmistaa, että asetus pannaan yhdenmukaisesti täytäntöön kaikissa jäsenvaltioissa (ks. tuomio komissio v. parlamentti ja neuvosto, EU:C:2014:170, 39 kohta), kuitenkin niin, ettei vaikuteta komissiolle saman asetuksen II luvussa säädetyn kehyksen nojalla olevan täytäntöönpanovallan laajuuteen.

- 61 Koska riidanalaisten säännösten hyödyllisyyttä asetuksen N:o 492/2011 II luvun täytäntöönpanon kannalta ei ole riitautettu, sen arvioimiseksi, ovatko säännökset komissiolle annetun täytäntöönpanovallan rajojen mukaiset, on riittävää tutkia, täydennetäänkö tai muutetaanko niillä kyseistä lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksytyä toimea.
- 62 Tässä yhteydessä on muistutettava, että asetuksen N:o 492/2011 II lukuun sisältyvän 11 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa säädetään, että jäsenvaltioiden työvoimaviranomaisten on toimittava tiiviissä yhteistyössä komission kanssa ”tavoitteenaan yhteisin toimenpitein unionin alueella välittää avoimia työpaikkoja ja työhakemuksia sekä aikaansaada työmarkkinoiden tasapaino siten edistäen työntekijöiden sijoittumista työhön”. Tällaisille yhteisille toimenpiteille – jotka edellyttävät, kuten asetuksen N:o 492/2011 johdanto-osan yhdeksännestä perustelukappaleesta ilmenee, tiettyä jäsenvaltioiden työllisyyspolitiikan yhteensovitusta – on ominaista, että vaihdetaan tietoja työntekijöiden vapaaseen liikkuvuuteen ja työllistämiseen liittyvistä ongelmista, kuten asetuksen 12 artiklassa säädetään, ja perustetaan avoimien työpaikkojen ja työhakemusten välitysjärjestelmä, sellaisena kuin siitä säädetään asetuksen 13–16 artiklassa; tämä järjestelmä edellyttää myös tietojen vaihtoa jäsenvaltioiden erityisviranomaisten välillä sekä näiden viranomaisten ja komission välillä.
- 63 On todettava, että koska EURES-verkoston ei ole perustettu kyseisellä asetuksella, komissiolle on annettu tehtäväksi paitsi laatia tällaiset ”yhteiset toimenpiteet” myös laatia näiden toimenpiteiden toimintasäännöt asetuksen N:o 492/2011 tätä koskevia säännöksiä noudattaen.
- 64 Asetuksessa N:o 492/2011 perustetun siinä tarkoitettuja yhteisiä toimenpiteitä koskevan yleisen kehityksen huomioon ottamalla on siis tutkittava, onko komissio riidanalaisen päätöksen ja erityisesti kannekirjelmässä yksilöidyt säännökset antaessaan ylittänyt täytäntöönpanovaltansa, kun se on pannut mainitun asetuksen täytäntöön.
- 65 Parlamentti väittää ensinnäkin, että komissio on ylittänyt täytäntöönpanovaltansa säätäessään riidanalaisen päätöksen 2 artiklan b alakohdassa siitä, että EURES-verkoston avulla edistetään osallistumista kohdennettuihin liikkuvuustoimiin, ja d alakohdassa siitä, että kyseisellä verkoston avulla edistetään toimenpiteiden kehittämistä nuorten työntekijöiden liikkuvuuden kannustamiseksi ja helpottamiseksi.
- 66 Tällainen argumentti on hylättävä.
- 67 Parlamentin mainitsemat säännökset nimittäin liittyvät komission ja jäsenvaltioiden väliseen yhteistyöhön, josta säädetään asetuksen N:o 492/2011 11 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa, eikä niillä täydennetä eikä muuteta lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksytyillä toimilla tässä yhteydessä säädettyä kehystä. Kuten julkisasiamies on todennut ratkaisuehdotuksensa 51 ja 53 kohdassa, kyseisillä säännöksillä täsmennetään mainitussa toisessa alakohdassa tarkoitettuja yhteisiä toimenpiteitä korostamalla erityisiä toimenpiteitä, joita jäsenvaltiot jo toteuttavat kansallisella tasolla ja joiden pelkästä yhteensovituksen varmistamisesta on kyse riidanalaisen päätöksen 2 artiklan b ja d alakohdassa.
- 68 Toiseksi parlamentti väittää, että EURES-verkoston avaaminen yksityisille yksiköille, mistä säädetään riidanalaisen päätöksen 3 artiklan c alakohdassa, merkitsee asetuksen N:o 492/2011 muuttamista ja siten ylittää asetuksessa komissiolle annetun täytäntöönpanovallan.
- 69 Kuten tämän tuomion 45 kohdasta ilmenee, komissio kyllä ylittäisi sille asetuksessa N:o 492/2011 annetun täytäntöönpanovallan rajat, jos se muuttaisi kyseisen asetuksen osia.
- 70 Riidanalaisen päätöksen 3 artiklan c alakohta ei kuitenkaan sisällä mitään muutosta asetuksessa säädettyyn kehukseen.

- 71 Tässä yhteydessä on muistutettava, että asetuksen N:o 492/2011 11 artiklan 2 kohdan mukaan jäsenvaltioiden on nimettävä erityisviranomaiset, joiden tehtävänä on huolehtia yhteistyöstä näiden viranomaisten kesken ja yhteistyöstä komission yksiköiden kanssa, kun tavoitteena on unionin alueella välittää avoimia työpaikkoja ja työhakemuksia sekä aikaansaada työmarkkinoiden tasapaino ja siten edistää työntekijöiden sijoittumista työhön. Missään asetuksen säännöksessä ei varata tällaista yhteistyötä luonteeltaan julkisille yksiköille. Riidanalaisessa päätöksessä tehty viittaus yksityisiin palveluntarjoajiin on siten asetuksessa N:o 492/2011 säädetyn kehyksen täsmennys, jossa otetaan huomioon – kuten riidanalaisen päätöksen johdanto-osan seitsemännestä perustelukappaleesta ilmenee – julkisten työnvälityspalvelujen monopolin poistaminen jäsenvaltioissa.
- 72 Niinpä myös riidanalaisen päätöksen 3 artiklan c alakohtaa koskeva parlamentin argumentti on hylättävä.
- 73 Kolmanneksi parlamentti väittää, että komissio on ylittänyt sille asetuksessa N:o 492/2011 annetun täytäntöönpanovallan säätäessään riidanalaisen päätöksen 4 artiklan 3 kohdan b alakohdassa, että Euroopan koordinoitintoimisto ”kehittää yleisen toimintamallin liikkuvuuden alalla”.
- 74 Tätäkään argumenttia ei voida hyväksyä.
- 75 On nimittäin muistutettava, että asetuksen N:o 492/2011 nojalla Euroopan koordinoitintoimisto on avainasemassa siinä säädetyssä avoimien työpaikkojen ja työhakemusten välitysjärjestelmässä.
- 76 Siten asetuksen N:o 492/2011 18 artiklan ensimmäisen kohdan mukaan Euroopan koordinoitintoimiston ”yleisenä tehtävänä on edistää avoimien työpaikkojen ja työhakemusten välitystä ja työmarkkinoiden tasapainon aikaansaamista unionin tasolla”. Vaikka mainitun säännöksen mukaan kyseisen toimiston ”erityisenä” tehtävänä on hoitaa teknisiä tehtäviä, on todettava, että asetuksen N:o 492/2011 mukaan toimistolla on myös merkittäviä komission ja jäsenvaltioiden toimia tukevia tehtäviä.
- 77 Tässä yhteydessä on huomattava, että asetuksen N:o 492/2011 18 artiklan toisen kohdan mukaan Euroopan koordinoitintoimisto laatii katsauksen asetuksen 12 ja 13 artiklassa tarkoitetuista tiedoista ja asetuksen 11 artiklassa tarkoitettujen tutkimusten tuloksista antaakseen tarpeellista tietoa unionin työmarkkinatilanteen odotettavissa olevasta kehityksestä. Lisäksi asetuksen 19 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaan kyseisen toimiston tehtävänä on ”seurata – – työntekijöiden liikkuvuutta”. Euroopan koordinoitintoimiston tukitehtävillä on siten tarkoitus mahdollistaa, että jäsenvaltiot ja komissio toteuttavat kaikki merkitykselliset tiedot huomioon ottaen asetuksen N:o 492/2011 17 artiklassa säädetty työmarkkinoiden tasapainon säilyttämisen kannalta tarpeelliset toimenpiteet, ja mainitut tukitoimet liittyvät asetuksen johdanto-osan yhdeksännessä perustelukappaleessa mainittuun tavoitteeseen ohjata ”jäsenvaltioiden pyrkimyksiä – – niiden työllisyyspolitiikan yhteensovittamiseksi”.
- 78 Tässä asiayhteydessä ei voida katsoa, että komissio olisi ylittänyt täytäntöönpanovaltansa rajat antaessaan riidanalaisen päätöksen 4 artiklan 3 kohdan b alakohdassa Euroopan koordinoitintoimistolle tehtäväksi kehittää ”yleinen toimintamalli liikkuvuuden alalla Euroopan työllisyysstrategian mukaisesti”, koska tällainen yleinen toimintamalli voi tarkoittaa vain sitä, että valmistellaan asetuksen N:o 492/2011 17 artiklassa tarkoitettujen toimenpiteiden toteuttamista ja tuetaan jäsenvaltioiden pyrkimyksiä niiden työllisyyspolitiikan yhteensovittamiseksi asetuksen johdanto-osan yhdeksännen perustelukappaleen mukaisesti, eikä tällöin täydennetä tai muuteta kyseisen toimiston tukitoiminnan, josta asetuksessa säädetään, luonnetta.
- 79 Neljänneksi parlamentti väittää, että komissio on ottanut itselleen unionin lainsäätäjän paikan ottaessaan riidanalaisen päätöksen 7 artiklan 2 ja 3 kohdassa käyttöön täydentävien palvelujen käsitteen.

- 80 Tämäkin argumentti on hylättävä.
- 81 On muistutettava, että riidanalaisen päätöksen 7 artiklassa määritellään EURES-palvelujen skaala. Päätöksen 7 artiklan 3 kohdassa säädetään EURES-verkoston mahdollisuudesta tarjota täydentäviä palveluja. Nämä palvelut eivät viimeksi mainitun säännöksen mukaan ole pakollisia asetuksen N:o 492/2011 II luvussa tarkoitettussa mielessä mutta ne täyttävät kuitenkin tärkeitä työmarkkinatarpeita.
- 82 Koska jäsenvaltioiden työnvälityspalvelut eivät yleensä rajoitu tarjoamaan vain palveluja, jotka ovat pakollisia asetuksen N:o 492/2011 nojalla, komissio on voinut katsoa täydentämättä ja muuttamatta asetuksessa säädettyä kehystä, että tällaisten mahdollisten ”täydentävien palvelujen” on liityttävä asetuksen N:o 492/2011 11 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa säädetyn komission ja jäsenvaltioiden työvoimaviranomaisten välisen yhteistyön toteuttamisen yhteyteen.
- 83 On nimittäin niin, että – kuten julkisasiamies on todennut ratkaisuehdotuksensa 89 kohdassa – jotta asetuksen N:o 492/2011 II luvun säännöksissä asetettu avoimien työpaikkojen ja työhakemusten välittämistä sekä työmarkkinoiden tasapainottamista koskeva tavoite täytettäisiin paremmin, on välttämätöntä, että EURES-verkostossa hyödynnetään kaikkea eri kansallisten viranomaisten käytettävissä olevaa tietoa, myös täydentävistä palveluista peräisin olevaa tietoa.
- 84 Viidenneksi parlamentti väittää, että myös riidanalaisen päätöksen 8 artiklan 7 kohta osoittaa, ettei komissio ole pitäytynyt asetuksen N:o 492/2011 täytäntöönpanoa koskevassa tehtävässään.
- 85 Riidanalaisen päätöksen 8 artiklan 1 kohdasta ilmenee, että EURES-verkoston hallintoneuvosto avustaa komissiota, sen Euroopan koordinoitintoimistoa ja kansallisia koordinoitintoimistoja EURES-verkoston kehityksen edistämässä ja valvonnassa. Päätöksen 8 artiklan 7 kohdan mukaan komissio kuulee EURES-verkoston hallintoneuvostoa kysymyksistä, jotka liittyvät tässä päätöksessä tarkoitettujen palvelujen ja toimien strategiseen suunnitteluun, kehittämiseen, täytäntöönpanoon, seurantaan ja arviointiin.
- 86 Komissio ei kuitenkaan ole ylittänyt täytäntöönpanovaltaansa perustaessaan EURES-verkoston hallintoneuvoston ja antaessaan sille neuvoa-antavan tehtävän.
- 87 Tässä yhteydessä on muistutettava, että koska EURES-verkostoa ei ole perustettu asetuksella N:o 492/2011, tässä asetuksessa ja erityisesti sen 11 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa annetaan komissiolle valta laatia toimintasääntöjä komission ja jäsenvaltioiden välisille yhteisille toimenpiteille, jotta unionin alueella voidaan välittää avoimia työpaikkoja ja työhakemuksia sekä aikaansaada työmarkkinoiden tasapaino ja siten edistää työntekijöiden sijoittumista työhön. Sillä, että parlamentin riitauttamalla säännöksellä perustetaan EURES-verkoston hallintoneuvosto ja annetaan tälle neuvoa-antava tehtävä, ei täydennetä eikä muuteta asetuksessa N:o 492/2011 säädettyä kehystä, koska näiden toimenpiteiden tarkoituksena on vain varmistaa asetuksessa tarkoitettujen yhteisten toimenpiteiden tehokas toiminta eikä niillä loukata – kuten julkisasiamies on todennut ratkaisuehdotuksensa 108 kohdassa – kyseisen asetuksen 21 artiklassa perustetun neuvoa-antavan komitean toimivaltaa ja sen 29 artiklassa perustetun teknisen komitean toimivaltaa.
- 88 Riidanalaisen päätöksen 8 artiklan 7 kohtaa koskevaa argumenttiakaan ei siis voida hyväksyä.
- 89 Lopuksi parlamentti väittää, että komissio on ylittänyt täytäntöönpanovaltansa antaessaan riidanalaisen päätöksen 10 artiklan.
- 90 Tämä viimeinenkin argumentti on hylättävä.

- 91 Riidanalaisen päätöksen 10 artiklassa nimittäin vain ilmoitetaan, että komissio hyväksyy EURES-peruskirjan. Se, että komissio hyväksyy kyseisen peruskirjan, on kuitenkin SEUT 291 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu täytäntöönpanotoimi, jonka lainmukaisuutta voidaan tarvittaessa arvioida myöhemmän kumoamiskanteen yhteydessä ottamalla komissiolle annetun täytäntöönpanovallan rajat huomioon.
- 92 Komission ei kuitenkaan voida katsoa ylittäneen täytäntöönpanovaltaansa pelkästään sillä, että se on säätänyt tulevasta EURES-peruskirjan hyväksymisestä. Riidanalaisen päätöksen 10 artiklalla nimittäin ei täydennetä eikä muuteta asetuksessa N:o 492/2011 säädettyä kehystä, koska kyseisen säännöksen ja siinä ilmoitetun toimenpiteen tarkoituksena on vain helpottaa asetuksen 12 ja 13 artiklassa tarkoitettua tietojen vaihtoa EURES-verkostossa ja edistää sen tehokasta toimintaa.
- 93 Kaikesta edellä esitetystä seuraa, ettei parlamentin kanteensa tueksi esittämää ainoaa kanneperustetta voida hyväksyä.
- 94 Niinpä kanne on hylättävä.

Oikeudenkäyntikulut

- 95 Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 138 artiklan 1 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska komissio on vaatinut parlamentin velvoittamista korvaamaan oikeudenkäyntikulut ja tämän ainoa kanneperuste on hylätty, se on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (toinen jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

- 1) **Kanne hylätään.**
- 2) **Euroopan parlamentti veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.**

Allekirjoitukset